

[Lilli Gyldenkilde]

område for alle de unge arbejdsløse. Det er lidt ærgerligt, at det går sådan frem og tilbage, i stedet for at vi kunne have udviklet den politik, som var sat i gang dengang, for det var en fornuftig politik.

Nu kan vi jo så glæde os over, at det endelig er ved at gå op for også de borgerlige partier, at vi er nødt til at lave lappeindsatser, når ikke vi magter at få alle i arbejde. Det er jo derfor, vi står i denne situation: vi har ålt for mange arbejdsløse og ikke mindst alt for mange unge arbejdsløse.

Aviserne er i denne tid fyldt med historier om, hvor mange der kommer på bistandshjælp, fordi de ikke magter med den nedskårne bistandshjælp at betale til en a-kasse, og fordi de ikke magter at få de 5 ugers arbejde på en almindelig arbejdsplads, som skal til, for at man kan komme ind i en a-kasse osv.

Jeg kan forsikre, at de fleste unge mennesker synes, at de svigtes af dem, der har magten i samfundet til at gøre noget. Jeg ved godt, at det ikke alene er her, den magt udøves – den udøves i meget høj grad af det private erhvervsliv på det her område – men det har ikke magtet opgaven, og så må Folketinget tage opgaven på sig. Og det er så det, vi så småt er ved at komme i gang med.

Jeg synes nu alligevel, jeg vil have lov til at udtrykke, at vi har haft mange, trange og sene møder for at få denne sag på plads, men de er foregået i en god ånd, om jeg så må sige. Men de har været meget lange, de møder.

Jeg skal sige, at jeg er glad for, at vi fik deltiden forhandlet ud af den kommunale beskæftigelseslov, for det ville have givet uoverskuelige problemer, hvis vi nu også var begyndt at sætte unge mennesker på 25-26 år, som måske endda for nogles vedkommende har dannet familie og har børn, på et deltidsjob til 67 kr. i timen. Det kunne de simpelt hen ikke eksistere for.

Det, der blev tilbage, var så, at vi ikke kunne få forhandlet ud, at der skulle være deltid for de 18-20-årige, og vi må se i øjnene, at sådan ser det nu ud. Og her vil jeg da ikke undlade at sige – hvis der overhovedet skulle være nogen, der læser referatet af denne forhandling i de grønne bøger – at ingen kommuner behøver at sætte ét eneste ungt menneske på den ungdomsyddelseslov, som vi skal behandle, efter at vi har behandlet dette lovforslag.

De kan, hvis de kan få afsat midler – og det er jo et vigtigt punkt selvfølgelig – bruge denne lov til at sætte de unge mennesker i gang, så ikke ét ungt menneske behøver at komme i et eller andet job, hvor de kun arbejder 4 timer om dagen. Det behøver ikke at ske. Vi kan bruge denne lov. Vi kan lave kommunal beskæftigelsesindsats. Vi kan lave løntilskudsordninger.

Jeg mener, det er rigtigt set både fra fagbevægelsen, fra Socialdemokratiet og nu også fra vores side, at det er bedst, at de unge mennesker kommer i et almindeligt job. Om det så skal være med 38 kr. i baglommen, så er det bedst for dem, at de kommer i et almindeligt job, så de kan komme ind i de almindelige systemer, arbejdsmarkedssystemet f.eks. Hvis de kommer ind i det, har de bagefter muligheder for at kunne komme i yderligere uddannelse for at kunne få yderligere arbejdstilbud, hvis der ikke er noget andet til dem.

Det at gå på en bistandshjælp og kun have det at vende tilbage til kan vi ikke være bekendt, og derfor er det godt, denne lov trods alt bliver lavet.

Men det er op til kommunerne, for det er lagt ud til kommunerne at beslutte, om de vil sætte de unge i beskæftigelsesarbejde efter denne lov eller de vil gøre det efter lov om uddannelsesyddelse. Det er klart, at uddannelsesyddelsen er billigere, og derfor vil der være kommuner, der udnytter den, men jeg mener, vi skal presse på, hvor vi overhovedet kan, for, at det skal være under denne lov, de unge skal sættes i arbejde. Det er vigtigt, for det er der dog lidt fremtid i.

Jeg skal ikke undlade at give udtryk for, at jeg ærlig talt smiler lidt over, at det har været gjort til et stort nummer, at disse kommunale beskæftigelsesprojekter hovedsagelig skal laves i privat regi. Når jeg smiler lidt over det, så er det, fordi hvis de var så givtige, så nogen overhovedet ville gide lave dem, så var de jo lavet i privat regi.

Det eneste, der kommer ud af, at man nu har fået den passus ind i denne lovgivning, at man først skal prøve at få private til at lave disse beskæftigelsesarbejder, er, at der kommer til at gå nogen tid, hvor der ikke bliver lavet noget, for hvis det havde kunnet betale sig med et løntilskud på 38 kr. i timen at sætte noget i gang, så var det gjort. Derfor behøvede man ikke at lave den forhalingsproces, som jeg ikke kan se andet end at det vil blive.